

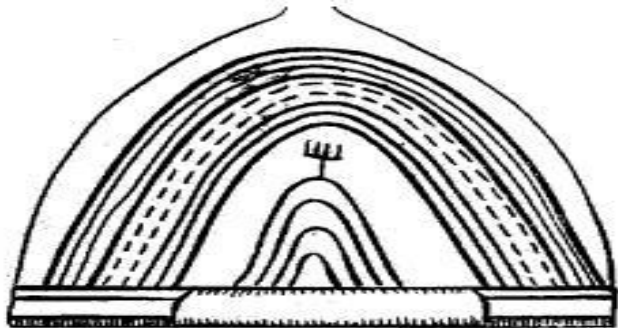
Світова гора в уявленнях різних народів

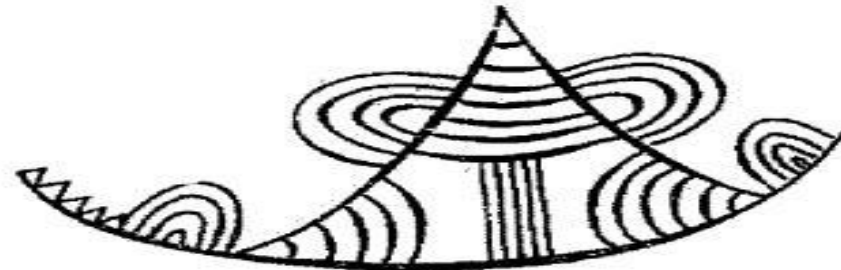
Собутка — священная гора западных славян.

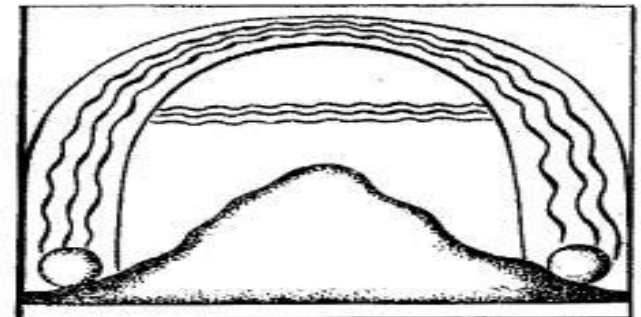
Космическая гора Меру (ранне-средневековое изображение).

Мировая гора (изображение на неолитической керамике. Средиземноморье).

Мировая гора (изображение на неолитической керамике. Средиземноморье)

Мировая гора по мифологии иранцев (реконструкция)

Світова гора в міфах Азії

Про Світовий гору з глибокої давнини збереглося багато згадок і легенд практично по всій Східній і Центральній Азії, де її називають не інакше, як велика гора Меру, і вважалась центром світу, яка була розташована в неприступному місці.

У міфології Стародавньої Індії, існує цілий ряд міфів, пов'язаних з Меру. Одним з них є уявленнями, що Світова гора знаходиться в центрі Всесвіту, навколо якої обертаються зірки, планети, сонце та знаходяться Брахма, Вішну, Шива і інші великі боги. Згадується також тридцять три бога, які там спілкуються. Розповідається і про їхню діяльність. Наприклад, Вішну дає на цій горі поради іншим богам як добути напій безсмертя Амріту.

Знання про неї потрапили свого часу і до Сиддхартху Гаутаме. І згодом, завдяки ним, Будда сам зміг відвідувати Світову гору. Завдяки Будді і його деяким послідовникам, які володіли цими знаннями, інформація про гору Міру стала відома по всьому Сходу. Буддисти, до речі кажучи, точно так само як і індуїсти, описували цю гору у вигляді квітки лотоса - священної квітки, як для тих, так і для інших. І цей образ більше пов'язаний не стільки з самою горою, скільки з основними елементами динамічної медитації для підготовки до відвідування Меру

Світова гора у Слов'ян

У слов'янському «язичництві» знання і практики про Світову гору були доступні простому народу, на відміну від інших народів. На слов'янських територіях довгий час здійснювалися старовинні ритуали магічних «польотів» на космічну гору, які проводилися на священному пагорбі, схожому за формою на обриси Світову гору. На цьому пагорбі раніше проводилися великі свята та проводили їх вони саме в ті дні, які збігалися з певними космічними циклами. І починали їх святкувати не з ранку, як це зараз прийнято, а з вечора, зі сходом першої зірки.

Світова гора у Алтайців

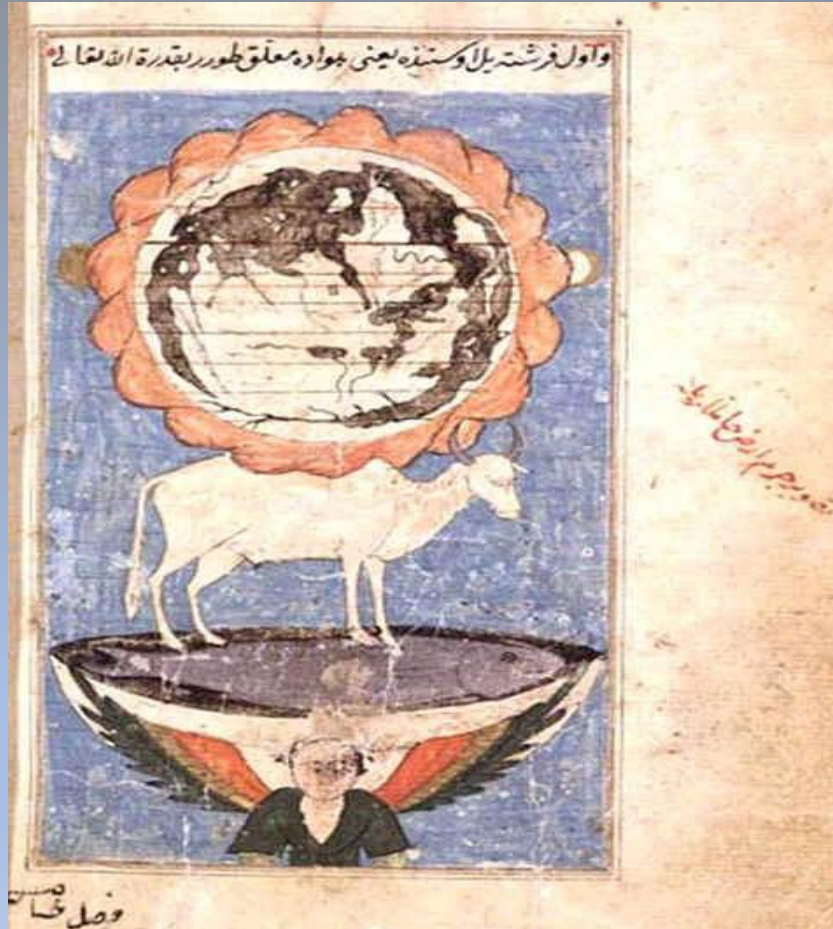
Про Світову гору в центрі Всесвіту було відомо і алтайцям. Тільки вони називали її Алтин-ту. У їхньому уявленні ця золота космічна гора була прикріплена саме своєю основою до неба (тобто, найширша частина була вгорі, а найвужча внизу), і звисали вершиною над землею на відстані «рівному довжині людської гомілки». Крім цього, у них були поширені і інші назви Світової гори, такі, наприклад, як гора Сумеру, навколо якої обертаються зірки, відома так само і калмикам, і багатьом іншим народам Центральної Азії. Згідно з міфами алтайського народу на ній знаходяться 33 Тенгри, тобто 33 бога.

Світова гора серед Китайців

У китайців Світову гору називають Куньлунь, через яку по їхніми віруваннями можна проникати у вищі сфери світобудови. Її вважали на кшталт «раю». В одному із стародавніх творів є такий запис: «Хто з Куньлуня підніметься на вдвічі більшу висоту, досягне гори прохолодного вітру і знайде безсмертя; хто підніметься ще вдвічі вище, досягне Висячого майданчика і знайде здібності, які дозволять навчитися керувати вітром і дощем; хто підніметься ще вдвічі вище, досягне неба, житла Тай-ді - верховних владик, і стане духом ». Для недосвідченого - це красива казка, для знаючого - всього лише підказка.

Світова гора у Мусульман

У мусульман Світова гора освітлюється в текстах досить-таки цікаво, правда, в дещо закамфльованому вигляді, але все ж. По-перше, в ісламських міфах згадується про те, що Аллах створив величезну гору Каф, яка кільцем оточувала населений світ і міцно підпирала Всесвіт. За цією горою творець створив ще одну землю, в сім разів більшу за своїми розмірами, яка населена ангелами, причому так щільно, що між ними не впасти навіть голці. По-друге, якщо уважно прочитати про Мірадж Мухаммеда. Мірадж, це в перекладі з арабського «піднесення», «сходи», а в даному тексті вознесення пророка Мухаммеда на небо. У мусульман навіть одна з головних пам'ятних дат релігійного року («Раджаб-байрам») названа на честь подорожі Мухаммеда (вознесення пророка на білому коні Бурак з Мекки в Єрусалим, а звідти, завдяки ангелу Джабраїлу, на небеса для бесіди з Аллахом), яка відзначається в сьомому місяці мусульманського місячного календаря.